

DECIZIA nr. 192/20.05.2011
privind solutionarea contestatiei formulata de
contribuabilul **X**, inregistrata la
D.G.F.P.-M.B. sub nr. X

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice sector x, cu adresele nr. x si nr. x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x si nr. x, asupra contestatiei formulata de contribuabilul **X**, CNP, cu domiciliul in Bucuresti,, sector x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector x sub nr. x, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de x, prin care s-au stabilit accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de **x lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul **X**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin adresa inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector x sub nr. x, contribuabilul **X** a formulat contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x prin care s-au calculat accesorii aferente impozitului pe venituri din activitati independente in suma de x lei si solicita desfiintarea totala a deciziei pentru nelegalitate prin nerespectarea procedurilor legale privind emiterea, comunicarea si punerea in executare a titlurilor executorii.

In motivarea contestatiei contribuabilul aduce urmatoarele argumente:

- nu a prestat activitati independente si, in consecinta nu a obtinut venituri care sa poata fi impozitate;
- nu i-au fost comunicate obligatiile de impunere principala pentru care i s-au calculat accesorii;
- in conformitate cu prevederile art. 44 din Normele de aplicare a Codului de procedura fiscala, organul fiscal nu trebuia sa-i pretinda executarea obligatiei stabilite in sarcina sa, si considera un abuz faptul ca i s-a instituit popriri asupra disponibilitatilor banesti.

Fata de cele aratate mai sus, de continutul deciziei, a naturii debitului, a modului de calcul al sumelor inscrise in anexa deciziei, precum si a nerespectarii prevederilor legale cu privire la emiterea, comunicarea si punerea in executare silita a titlurilor executorii, domnul X solicita anularea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x.

II. Prin Decizia nr. x, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de x, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x, au stabilit in sarcina **contribuabilului X** accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei.

Administratia Finantelor Publice sector x a calculat accesorii aferente debitelor neachitate Deciziei de impunere pentru plati anticipate pe anul x nr. x din x, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de x, un impozit anticipat pentru anul x in suma de x lei, dupa cum urmeaza:

trimestrul II – x lei
trimestrul III – x lei
trimestrul IV – x lei.

Pentru anul x, organele fiscale teritoriale, prin emiterea Deciziei de impunere pentru plati anticipate nr. x, au calculat un impozit in suma de x lei, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de x, repartizate pe termene de plata astfel:

trimestrul I – x lei
trimestrul II – x lei
trimestrul III – x lei
trimestrul IV – x lei.

Pentru anul x, organele fiscale teritoriale, prin emiterea Deciziei de impunere pentru plati anticipate nr. x, au calculat un impozit anticipat in suma de x lei, comunicat prin posta cu confirmare de primire in data de x, repartizate pe termene de plata astfel:

trimestrul I – x lei
trimestrul II – x lei
trimestrul III – x lei
trimestrul IV – x lei.

In baza declaratiei speciale privind veniturile realizate pentru anul x, organele de impunere au emis Decizia de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul x nr. x, din care a rezultat o diferenta de impozit stabilita in minus in suma de x lei.

In baza declaratiei speciale privind veniturile realizate pentru anul x, organele de impunere au emis Decizia de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul x nr. x, din care a rezultat o diferenta de impozit stabilita in minus in suma de x lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatarile organelor fiscale, motivatiile contribuabilului si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca contribuabilul datoreaza accesorii aferente impozitului din activitati independente datorate cu titlu de plati anticipate, in conditiile in care organul fiscal nu a tinut cont de diferentele de regularizat in minus din deciziile de impunere anuale, iar pe de alta parte contribuabilul are obligatia efectuarii platilor anticipate cu titlu de impozit incepand cu data comunicarii de catre organul fiscal a deciziei de impunere.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x, au stabilit in sarcina contribuabilului X accesorii in suma de x lei aferente debitelor stabilite prin deciziile de impunere de plati anticipate nr. x, nr. x si nr. x.

Deciziile de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anii x, x si x i-au fost comunicate prin posta cu confirmari de primire in conformitate cu prevederile art. 44, alin 2, lit. c) din Codul de procedura fiscala, la datele de x, x si x.

Din documentele existente la dosarul cauzei, reiese ca domnul X nu a achitat obligatii de plata anticipate pe anii x, x si x.

In drept, potrivit art. 21, art. 45, art. 86 alin. (6), art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile

ulterioare si ale pct. 44.1 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 1050/2004:

"Art. 21 - (1) Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezulta din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevazute la alin. (1) rezulta atat continutul, cat si cuantumul creantelor fiscale, reprezentand drepturi determinate constand in:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adaugata, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creante fiscale principale;

b) dreptul la perceperea majorarilor de intarziere, in conditiile legii, denumite creante fiscale accesorii (...).

"Art. 45 - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii."

"Art. 86 - (6) - Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si înștiintari de plata, de la data comunicarii acestora, în conditiile în care se stabilesc sume de plata."

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere."

"Art. 120 - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență si până la data stingerii sumei datorate, inclusiv."

Incepand cu data de 1 iulie 2010, majorarile de intarziere au fost inlocuite cu dobanzi si penalitati de intarziere, in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin OUG nr. 39/2010:

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere".

"Art. 120 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate **stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;**

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

c) **în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculază, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător.**

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale".

" Art. 120¹ - (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Ulterior, începând cu data de 1 octombrie 2010 au intrat în vigoare prevederile OUG nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Potrivit prevederilor art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

”Art. 82 - (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal (...).

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta că majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată. În ceea ce privește plățile anticipate cu titlu de impozit, acestea se individualizează de către organul fiscal **prin decizii de impunere care produc efecte juridice din momentul în care sunt comunicate contribuabilului, inclusiv în ceea ce privește calcularea accesoriilor aferente**.

În speta sunt incidente și dispozițiile pct. 5 alin (4) din Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 6/2004 privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe venit, taxa pe valoarea adăugată și probleme de procedură fiscală, aprobată prin OMFP nr. 1561/2004:

”Contribuabilul are obligația efectuării plăților anticipate începând cu data comunicării de către organul fiscal a deciziei de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit, inclusiv pentru sumele înscrise în această decizie și pentru care termenele de plată au expirat.”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

- documentele prin care s-au individualizat sumele de plată asupra cărora au fost calculate accesoriile sunt deciziile de plăți anticipate aferente anilor x, x și x, respectiv:
- decizia nr. x, comunicată prin poșta cu confirmare de primire în data de x, cu un impozit anticipat stabilit în suma de x lei;

- decizia nr. x, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de x, cu un impozit anticipat stabilit in suma de x lei;
- decizia nr. x, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de x, cu un impozit anticipat stabilit in suma de x lei;
- pentru anii x si x au fost emise deciziile de impunere anuala nr. x si nr. x din care rezulta impozit stabilit in minus de x lei, respectiv x lei;
- accesoriile au fost calculate pentru deciziile de plati anticipate aferente anilor x si x pentru perioade ulterioare inchiderii anului fiscal x si x, respectiv incepand cu data de x, fara ca organele fiscale teritoriale sa tina seama de faptul ca, urmare impozitului anual contribuabilul a avut impozit in minus (de recuperat);
- accesoriile aferente deciziei de plati anticipate pentru anul x nr. x sunt calculate de la scadenta pana la data de x.

Motivatia contribuabilului, privind necomunicarea deciziilor de plati anticipate nu poate fi sustinuta avand in vedere ca la dosarul cauzei se afla dovada transmiterii acestora prin posta cu confirmari de primire, in conformitate cu prevederile art. 44, alin (2), lit. c) din Codul de procedura fiscala care prevede:

"Art. 44 - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. (...)

(2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent si primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;

c) **prin poștă**, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum si prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal si confirmarea primirii acestuia;

d) prin publicitate.

Nici afirmatia contestatarului precum ca, organul fiscal nu trebuia sa-i pretinda executarea obligatiei stabilite in sarcina sa, nu poate fi sustinuta favorabil in solutionarea contestatiei avand in vedere ca titlul de creanta devine titlu executoriu pentru debitele neachitate la termenul scadent, in conformitate cu prevederile art. 110 si art. 141 din Codul de procedura fiscala care prevede:

"Art. 110 - (2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță sau al unui titlu executoriu, după caz.

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii."

"Art. 141 - (2) Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege."

In ceea ce priveste motivatiile contestatarului vizand dosarul de executare silita, acestea nu pot fi retinute deoarece vizeaza procedura de executare silita, in speta acte de executare ce se supun contestarii potrivit art. 173 din Codul de procedura fiscala la instanta judecatoreasca.

Fata de cele prezentate, urmeaza a se desfiinta in parte Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de Administratia Finantelor Publice sector x, pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente deciziilor de plati anticipate nr. x si nr. x, în baza art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care prevede:

“Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.”

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 12.6, pct. 12.7 si pct.12.8 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, care precizeaza:

12.6. În situația în care se pronunță o soluție de desfiintare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

12.7. Decizia de desfiintare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desfiintat, acesta putând fi contestat potrivit legii. ”

Tinand seama de cele sus mentionate se remite cauza Administratiei Finantelor Publice Sector 6 in vederea reanalizarii situatiei fiscale a contribuabilului tinand cont de prevederile legale, precum si de cele retinute prin prezenta.

In ceea ce priveste suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente impozitului pe venituri din activitati independente, contestatia formulata de domnul X impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, urmeaza sa fie respinsa in parte ca neintemeiata pentru aceasta suma din moment ce decizia de plati anticipate a fost comunicata contestatarului si nu face dovada achitarii in termen a platilor anticipate.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art. 82 si art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 21, art. 43, art. 44, art. 45, art. 68, art. 86, art. 110, art. 115, art. 119, art. 120, art. 120¹, art. 141 si art. 205, art. 207 si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 44.1 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 1050/2004, pct. 12.6, pct. 12.7 si pct. 12.8 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005

DECIDE

1. Desfiinteaza in parte Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, prin care s-au stabilit in sarcina domnului **X** obligatii de plata accesorii in suma de **x lei**, urmand ca Administratia Finantelor Publice Sector x sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a contribuabilului, tinand cont de prevederile legale, precum si de cele retinute prin prezenta.

2. Respinge ca neintemeiata in parte contestatia formulata de domnul **X** impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x prin care Administratia Finantelor Publice sector x a stabilit obligatia de plata in suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente impozitului pe venit din activitati independente.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.